

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זי"ע
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
מפורסם בעיקרו בשם "הש"ת"
ירושלם תש"ח (תש"ח)
נפטר ביום י"ח שבט ה'ת"ת (ת"ת)
(שם אביו ר' ישראל ז"ל)

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
ב"ן "עולם הבא"!

משה" שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"? אורת חיים היומיו לימוד שולחן ערוך אורת חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
כאלו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאלו היה שו"ך אחרת
איזה טיפס בעולם היה משיבו לך בשלילי?

כ
תשרי

רבינו משה אלשיך

רבינו משה אלשיך זי"ע
בעל מחבר ספר "דמ"א"
מפורסם בעיקרו בשם "דמ"א"
ירושלם תש"ח (תש"ח)
נפטר ביום י"ח שבט ה'ת"ת (ת"ת)
(שם אביו ר' ישראל ז"ל)

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. בדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה.
נחריני עושה לשם יחוד קודשא ברוך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדנ"י מתנבחים יאהדונה"י
על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן לב – סדר כתיבת תפילין

מז. תיתורא דתפילין הלכה למשה מסיני והיינו שישים עור למטה לכסות פי הבתים ונראה כעין דף של גשר הנקרא תיתורא מעברתא דתפילין הלכה למשה מסיני והיינו שער התיתורא יהא ארוך מצד אחד ויעשה בו המעברתא כיצד יחתכנו בשני צדדים שלא תהא רחבה כמו רוחב התיתורא כדי שיהא ניכר ריבוע התיתורא ובאותה מעברתא עוברת הרצועה ועל שם כך נקראת מעברתא גם בתפילין של יד יעשה תיתורא ומעברתא. יגלגל כל פרשה מסופה לתחלתה וכורכם בקלף קטן ויש מקפידין מלכורכן אלא בקלף כשר והלכה למשה מסיני שיכרוך עליה שער בהמה או חיה הטהורים. הגה: ונוהגין לכרוך שער על הפרשה ואחר כך כורכין עליו קלף כשר וחוזרים וכורכים עליו שער (אגור סימן מ"ה). ונהגו שיהיה שער של עגל ואם לא מצא של עגל כורך בשל פרה או של שור ורוחץ השער היטב בתחלה עד שיהא נקי קצת שער זה צריך שיראה חוץ לבתים:

מה. יתן כל פרשה בבית שלה שתהא זקופה מעומד בביתה:

מו. יהיה הגליון עליון תחלה שזהו שורה עליונה וגליון תחתון לצד פה הבתים. הגה: וראש הפרשה יהיה מונח לצד ימין הקורא שאם בא לפתח ולקוראן יהיו מונחים לפניו כהלכתן (תרומת הדשן וצ"ח יוסף נשם אורחות חיים):

מז. אם כתב כל הארבעה פרשיות בקלף אחד כשרים אפילו אין ריוח ביניהם ובלבד שיהא חוט או שמיחה בין כל בית ובית ושל יד כותב הארבעה פרשיות בקלף אחד וגולל אותן מסופן לתחלתן וכורך קלף עליהם ושער עגל ומכניסן בביתם כמו של ראש. אם כתבם על ארבעה קלפים והניחם בארבעה בתים יצא והוא שיטלה (פירוש, יכסה) עור על ארבעה בתים שיהיו נראים בבית אחד. הגה: והמנהג לדבקם בדבק שיהא הכל כקלף אחד ויזהרו ליטול דבק כשר (נכון שלמך ואגור סימן נ"ז):

- מח. אם צפה הבתים בזהב או בעור בהמה טמאה פסולים:
- מט. הלכה למשה מסיני שיהיו תפילין נתפרים בגידי בהמה וחיה טהורים וטוב לתפור בגידי שור:
- נ. אין לקנות גידים מאינו יהודי משום דחיישינן שמא של בהמה טמאה הם. מקום שאין גידין מצויים תופרים בטאליאדור"ש שעושים מן הקלף עד שיזדמנו להם גידים:
- נא. יתפור שלשה תפירות בכל צד וחוט התפירה יהיה סובב משתי רוחות ויעביר חוט התפירה בין כל בית ובית. הגה: מיהו אם לא עשה רק י' תפירות או פחות מזה אינו נפסל (מלכי). ויש מי שאומר ש"ב תפירות אלו יהיו בחוט אחד:
- נב. יכניס הרצועה תוך המעברתא ויעשה קשר כמין דל"ת בשל ראש וכמין יו"ד בשל יד להשלים אותיות שד"י עם השי"ן שבשל ראש. הגה: ונוהגים להעביר עור על הבית של יד לרוחב הזרוע ויהיה רחבו כרוחב הבית (טוי). ולא יעשה הקשרים אלא לאחר שעשה השי"ן מתפילין ואחר כך יעשה הדל"ת ואחר כך היו"ד כסדר אותיות השם:

סימן לג – דין תיקוני תפילין ודין הרצועות. ובו ה' סעיפים

א. אם נתקלקל עור של שני בתים מבתי הראש זה אצל זה אם התפילין ישנים פסולים ואם הם חדשים כשרים כל זמן שעור מושב הבתים קיים. הגה: גם הבתים צריכין להיות קיימים אלא שנקרעו קצת (צ"ח יוסף). ויש אומרים להיפך בישנים כשרים ובחדשים פסולים (רש"י והלא"ש). ונראה לי דיש להחמיר לפסול בשניהם. ואלו הם חדשים כל זמן שאם היו מושכים אותם ברצועות הבית מתפשט ונפתח נקרא חדש אם אינו נפתח נקרא ישן ואם נתקלקלו שנים זה שלא כנגד זה ראשון ושלישי כשרים אפילו הם ישנים ואם נתקלקלו ג' בתים בכל ענין פסולים:

סי' ד' ר"ו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה יאמר כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא' לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובפתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנצחיים צדיקים.